

. Sygn. akt II C 282/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Dubinowicz – Motyk

Protokolant: sekr. sąd. Anna Fesz

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W.

przy udziale interwenientów ubocznych po stronie pozwanej P. Ż. i J. B.

o ustalenie nieistnienia uchwały

I oddala powództwo;

II zasądza od powoda A. K. na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W. kwotę 377zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III oddala wniosek interwenientów ubocznych o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 282/16

UZASADNIENIE

W dniu 8 marca 2016 roku A. K. wniósł pozew przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W., domagając się ustalenia nieistnienia uchwały nr (...) walnego zgromadzenia członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. z dnia 22 stycznia 2015 roku w sprawie wyników głosowania do rady nadzorczej spółdzielni i zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż w okresie od maja 2014 roku do stycznia 2015 roku przeprowadzono w sześciu częściach walne zgromadzenie członków pozwanej spółdzielni, udział w nim wzięło 5,89% uprawnionych, zakończone podjęciem uchwały nr (...) w sprawie wyboru członków rady nadzorczej. W ocenie powoda uchwała ta nie została podjęta, gdyż statut pozwanej spółdzielni jako wymóg skutecznego podjęcia uchwały przewiduje wymóg udziału co najmniej 20% uprawnionych do głosowania. Powód wywodził, iż jako członek pozwanej spółdzielni ma interes prawny w domaganiu się ustalenia nieistnienia uchwały walnego zgromadzenia członków spółdzielni oraz powoływał się na ugruntowane poglądy doktryny i orzecznictwa iż brak wymaganej w ustawie lub statucie większości głosów do podjęcia uchwały jest przykładem uchybienia w zakresie elementów konstytuujących uchwałę skutkujących przyjęciem iż nie doszło do podjęcia uchwały przez organ kolegialny. A. K. wyrażał także pogląd, iż tutaj Sąd związany jest prawomocnym wyrokiem wydanym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w analogicznej sprawie toczącej się między stronami. O sygnaturze I ACa 1059/13. (k.2-7)

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w W. domagała się oddalenia powództwa i zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania, a także zawieszenia postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowań w sprawach o sygnaturach II C 438/15 i II C 542/14 tutaj Sądu. Pozwana wywodziła, iż uchwała nr (...) walnego zgromadzenia

członków spółdzielni z dnia 22 stycznia 2015 roku została skutecznie podjęta, gdyż zapis §63 ust.4 statutu spółdzielni w zakresie przewidującym wymóg kworum 20% uprawnionych do głosowania przy wyborze członków rady nadzorczej jest nieważny, jako sprzeczny z art. 8³ ust.8 i 9 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. (k.29-36) Strona pozwana powoływała się na uzyskane przez siebie opinie prawne o braku możliwości wprowadzenia do statutu spółdzielni mieszkaniowej obowiązku przekroczenia wymogu kworum dla podjęcia uchwały walnego zgromadzenia w przedmiocie wyboru członków rady nadzorczej. (k. 173 i 159-163)

Powód podtrzymywał swoje żądanie i argumenty przytoczone dla jego poparcia oraz oponował co do wniosku pozwanej o zawieszenie postępowania. Powód wyrażał pogląd, iż przepis art. 8³ ust.8 i 9 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych ma charakter dyspozytywny, a zatem zapis §63 ust.4 statutu pozwanej spółdzielni przewidujący wymóg kworum przy głosowaniach nad sprawami innymi niż likwidacja spółdzielni, przeznaczenie majątku pozostałego po likwidacji spółdzielni, zbycie nieruchomości czy zakładu nie jest sprzeczny z art. 8³ ust.8 i 9 ustawy, zaś sporna uchwała – jako podjęta przy braku wymaganego statutem kworum – jest uchwałą nieistniejącą. (k.98-107) Akcentował także, iż we wcześniejszych sporach sądowych toczących się z udziałem Spółdzielni Mieszkaniowej (...), spółdzielnia prezentowała pogląd tożsamy z poglądem powoda co do zgodności z prawem zapisu statutu przewidującego wymóg kworum 20% przy podejmowaniu uchwał przez walne zgromadzenie. (k.157 i 132-156)

Postanowieniem z dnia 7 lipca 2016 roku tut. Sąd oddalił wniosek pozwanej o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie o sygnaturze II C 438/15 i II C 542/14 tut. Sądu. (k.108)

W dniu 25 października 2016 roku interwencję uboczną po stronie pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. zgłosili P. Ż. i J. B., domagając się oddalenia powództwa i zasądzenia od powoda na rzecz każdego z interwenientów kosztów procesu według norm przepisanych. (k.117-122)

Do chwili zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie. (k.173)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. jest członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W.. niesporne W tut. Sądzie pod sygnaturą II C 542/14 toczyło się postępowanie z powództwa A. K. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. o ustalenie nieistnienia lub nieważności lub uchylenie uchwały nr (...) rady nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 17 marca 2014 roku w przedmiocie wykluczenia A. K. ze spółdzielni. Nieprawomocnym wyrokiem tut. Sądu z dnia 6 grudnia 2016 roku ustalone zostało nieistnienie w/w uchwały. okoliczność niesporna oraz znana Sądowi z urzędu

Przed Sądem Okręgowym Warszawa – Praga w Warszawie pod sygnaturą II C 904/11 toczyło się postępowanie z powództwa A. K. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. o ustalenie nieistnienia uchwały nr(...)walnego zgromadzenia członków spółdzielni z dnia 30 czerwca 2011 roku w sprawie wyboru do rady nadzorczej. Wyrokiem z dnia 9 maja 2013 roku tut. Sąd oddalił powództwo. W następstwie apelacji powoda, wyrokiem z dnia 7 stycznia 2014 roku sygn. I ACa 1059/13 Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił zaskarżony wyrok i ustalił nieistnienie uchwały nr(...) walnego zgromadzenia członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. w sprawie wyboru do rady nadzorczej. W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny w Warszawie m.in. wskazał, iż statut pozwanej spółdzielni w §63 ust.4 zd. 3 wprowadził jako warunek podjęcia uchwały zasadę większości ustalaną przy udziale co najmniej 20% uprawnionych do głosowania, więc brak wymaganej przez statut większości skutkuje przyjęciem iż uchwała nie została podjęta. Niesporne, nadto kopia wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2014 roku sygn. I ACa 1059/13 z uzasadnieniem (k.18-23)

W dniu 22 stycznia 2015 roku kontynuowane były obrady szóstej części walnego zgromadzenia członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W., których przedmiotem było m.in. wybory członków rady nadzorczej i podjęcie uchwały w tym przedmiocie. Komisja mandatowo – skrutacyjna zsumowała głosy oddane na poprzednich 5 częściach walnego zgromadzenia oraz w dniu 22 stycznia 2015 roku i przedstawiła wyniki głosowań. Stwierdzono, iż liczba członków pozwanej spółdzielni uprawnionych do udziału w walnym zgromadzeniu wynosiła 3446 osób, we wszystkich częściach

walnego zgromadzenia udział wzięły łącznie 203 osoby oraz że podjęto uchwałę nr (...) w sprawie wyboru rady nadzorczej w składzie (...), A. C., R. J., J. K., C. P., T. S., J. S., J. T., J. W., Z. Z., A. Z. i P. Ż.. Przewodniczący i sekretarz walnego zgromadzenia potwierdzili podjęcie w/w uchwały, jednakże w protokole kontynuacji obrad walnego zgromadzenia odnotowano ich pogląd, że uchwały walnego zgromadzenia są nieskuteczne z uwagi na brak quorum. Niesporne, nadto uchwała nr (...) walnego zgromadzenia członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 22 stycznia 2015 roku (k.8), protokół z kontynuacji obrad walnego zgromadzenia w dniu 22 stycznia 2015 roku (k.9-11), protokół końcowy komisji mandatowo – skrutacyjnej walnego zgromadzenia z dnia 22 stycznia 2015 roku z załącznikiem nr 3 i 4 (k.12-16) oraz załącznik nr 1 i 2 do protokołu (k.50-52)

Obowiązujący w dacie podejmowania w/w uchwały statut Spółdzielni Mieszkaniowej (...) przewidywał w §56 iż wybory do organów spółdzielni dokonywane są w głosowaniu tajnym spośród nieograniczonej liczby kandydatów, do organów spółdzielni zostają wybrani kandydaci którzy uzyskali największą liczbę głosów oraz że do obliczania głosów uwzględnia się tylko głosy oddane za i przeciw uchwale. W §63 ust. 2 statutu wskazano, iż uchwały walnego zgromadzenia dotyczące likwidacji spółdzielni są podejmowane większością $\frac{3}{4}$ głosów, uchwały dotyczące zmiany statutu, połączenia się z inną spółdzielnią, zbycia nieruchomości, zbycia zakładu lub innej wyodrębnionej jednostki organizacyjnej oraz odwołania członka rady nadzorczej są podejmowane większością $\frac{2}{3}$ głosów, zaś pozostałe uchwały zapadają większością głosów ogólnej liczby członków uczestniczących w walnym zgromadzeniu. W ust.4 §63 statutu zamieszczono następujące postanowienia: „Uchwałę uważa się za podjętą, jeżeli była poddana pod głosowanie wszystkich części walnego zgromadzenia, a za uchwałą opowiedziała się wymagana w ustawie lub statucie większość ogólnej liczby członków uczestniczących w walnym zgromadzeniu. Jednakże w sprawach likwidacji spółdzielni, przeznaczenia majątku pozostałego po zaspokojeniu zobowiązań likwidowanej spółdzielni do podjęcia uchwały konieczne jest aby w posiedzeniu wszystkich części walnego zgromadzenia, na których uchwała była poddana pod głosowanie, uczestniczyła łącznie co najmniej połowa ogólnej liczby uprawnionych do głosowania. W pozostałych sprawach uchwały zapadają większością głosów przy udziale co najmniej 20% uprawnionych do głosowania. Niesporne, nadto odpis statutu (k.65-82)

Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. odmawiał wykonania uchwały nowo wybranej rady nadzorczej zobowiązującej zarząd do ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym faktu wyboru rady nadzorczej, powołując się na pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku wydanym w sprawie I ACa 1059/13. Rada nadzorcza nakazała zarządowi wystąpienie o ujawnienie zmian w KRS. Postępowanie w przedmiocie wpisu osób wybranych do rady nadzorczej spółdzielni zostało zawieszono postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie postanowieniem z dnia 19 maja 2015 roku do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie II C 438/15 tut. Sądu z powództwa P. Ż. i innych przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. o ustalenie, że powodowie od dnia 22 stycznia 2015 roku są członkami rady nadzorczej spółdzielni na podstawie uchwały nr (...) walnego zgromadzenia członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 22 stycznia 2015 roku. niesporne, nadto uchwała nr (...) rady nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z 26 stycznia 2015 roku (k.58-60), uchwała nr (...) zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z 27 stycznia 2015 roku (k.61), uchwała nr (...) rady nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z 2 lutego 2015 roku (k.62), kopia postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z 19 maja 2015 roku w sprawie Wa XIII NsRejKRS 15408/15/990 (k.63-64)

W tut. Sądzie pod sygnaturą II C 438/15 toczy się postępowanie z powództwa P. Ż., J. K., J. B., A. C., R. J., C. P., T. S., J. S., J. W. i Z. Z. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. o ustalenie, że powodowie są członkami rady nadzorczej spółdzielni na podstawie uchwały nr (...) walnego zgromadzenia członków spółdzielni z dnia 22 stycznia 2015 roku powołanymi na 3-letnią kadencję. okoliczność niesporna, nadto znana Sądowi z urzędu

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Spór stron koncentrował się na zagadnieniu czy uchwała nr (...) walnego zgromadzenia członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. z dnia 22 stycznia 2015 roku w sprawie wyników wyborów do rady nadzorczej

spółdzielni została skutecznie podjęta, mimo iż w głosowaniu uczestniczyło mniej niż – wymagane przez statut pozwanej spółdzielni - 20% uprawnionych do głosowania. Powód twierdził, iż brak wymaganego statutom kworum jest uchybieniem skutkującym nieistnieniem spornej uchwały, zaś strona pozwana prezentowała pogląd, iż wprowadzający wymóg 20% kworum zapis statutu jest sprzeczny z art. 8³ ust. 8 i 9 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, a więc jego naruszenie nie mogło skutkować niepodjęciem uchwały. Niesporne zaś pozostawało, iż walne zgromadzenie członków pozwanej spółdzielni zostało poprawnie zwołane, że zaplanowanym przedmiotem jego obrad był wybór członków rady nadzorczej oraz że dochowano wymogów formalnych dotyczących głosowania (poza wymogiem 20% kworum), jak i to, że powód w dacie wniesienia powództwa i do chwili zamknięcia rozprawy pozostawał osobą uprawnioną do szeroko rozumianego zaskarżania uchwał walnego zgromadzenia członków spółdzielni. Jedynie dla porządku Sąd więc wskazuje, iż wobec zaskarżenia przez A. K. uchwały rady nadzorczej w przedmiocie wykluczenia powoda ze spółdzielni, wykluczenie to może stać się skuteczne dopiero z chwilą prawomocnego oddalenia przez sąd powództwa o uchylenie uchwały rady nadzorczej (art. 24§10 pkt 4 ustawy prawo spółdzielcze), a w postępowaniu w sprawie II C 542/14 tut. Sądu zapadł nieprawomocny wyrok uwzględniający powództwo. Posiadanie przez powoda, będącego członkiem pozwanej spółdzielni, interesu prawnego w domaganiu się ustalenia nieistnienia uchwały walnego zgromadzenia członków spółdzielni na podstawie art. 189 kpc w zw. z art. 42§9 ustawy prawo spółdzielcze nie było kwestionowane przez stronę pozwaną (k.173v) i nie budziło wątpliwości Sądu. Skoro bowiem ustawa przewiduje uprawnienie każdego członka spółdzielni do wystąpienia z powództwem o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia sprzecznej z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami, godzącej w interesy spółdzielni czy mającej na celu pokrzywdzenie członka spółdzielni (art. 42§3 ustawy prawo spółdzielcze), członek spółdzielni jest uprawniony, tj. posiada interes prawny, w domaganiu się ustalenia nieważności uchwały walnego zgromadzenia sprzecznej z prawem czy też nieistnienia uchwały walnego zgromadzenia podjętej z naruszeniem podstawowych wymogów konstytuujących wyrażenie oświadczenia woli przez ten podmiot.

W orzecznictwie i doktrynie ukształtowany jest także pogląd, popierany przez tut. Sąd, iż uchybieniami skutkującymi niepodjęciem uchwały (nieistnieniem uchwały) walnego zgromadzenia są np. samorzutne zwołanie posiedzenia przez grupę członków bez zachowania wymaganej procedury, podjęcie uchwały bez wymaganego w statucie czy ustawie kworum, podjęcie uchwały bez wymaganej większości głosów, podjęcie uchwały w sprawie nieumieszczonej w porządku obrad, sfalszowanie wyników głosowania, podjęcie uchwały przez organ nieistniejący – por. wyrok Sądu Najwyższego z 14 marca 2013 roku w sprawie I CSK 382/12.

Z twierdzeń stron oraz przedłożonego do akt statutu pozwanej spółdzielni i protokołu końcowego komisji mandatowo – skrutacyjnej walnego zgromadzenia z dnia 22 stycznia 2015 roku wynika, iż głosowanie nad sporną uchwałą przebiegło niezgodnie z postanowieniami §63 ust.4 statutu spółdzielni dotyczącymi wymogu 20% kworum. Istotne jest więc rozstrzygnięcie czy ów zapis statutu nie jest sprzeczny z przepisami ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, w szczególności z art. 8³ ust.8 i 9 ustawy. Sąd podkreśla, że w judykaturze utrwalony jest pogląd, iż statut stanowi umowę prawa cywilnego pomiędzy spółdzielnią a jej członkami, a więc do statutu spółdzielni mają wprost zastosowanie przepisy art. 56 kc, art. 65 kc i art. 58 kc. Oznacza to, iż postanowienia statutu sprzeczne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa są nieważne.

Cytowany w części wstępnej uzasadnienia przepis §63 ust.4 statutu pozwanej spółdzielni w zdaniu 2 i 3 wprowadza wymóg kworum przy podejmowaniu uchwał przez walne zgromadzenie, stanowiąc iż do podjęcia uchwały w sprawie likwidacji spółdzielni i przeznaczenia majątku pozostałego po zaspokojeniu zobowiązań likwidowanej spółdzielni konieczne jest uczestniczenie w posiedzeniu co najmniej połowy ogólnej liczby uprawnionych do głosowania oraz że do podjęcia uchwały w pozostałych sprawach konieczne jest uczestnictwo w posiedzeniu co najmniej 20% uprawnionych do głosowania. Sąd stoi na stanowisku, iż postanowienie zamieszczone w §63 ust.4 zd. 3 statutu jest sprzeczne z art. 8³ ust. 8 i ust. 9 zd. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, a w konsekwencji nieważne (art. 58 kc).

W ocenie Sądu, niesłuszny jest pogląd powoda jakoby w/w przepis ustawy miał charakter dyspozytywny. Należy bowiem zauważyć, iż ogólną regulację zamieszczono w ust. 8 art. 8³ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, stanowiąc, iż walne zgromadzenie jest ważne niezależnie od liczby obecnych na nim członków. W zd. 2 ust. 9

zastrzeżono zaś, iż w sprawach likwidacji spółdzielni, przeznaczenia majątku pozostałego po zaspokojeniu zobowiązań likwidowanej spółdzielni, zbycia nieruchomości, zbycia zakładu lub innej wyodrębnionej jednostki organizacyjnej konieczne jest aby w posiedzeniach wszystkich części walnego zgromadzenia (...) uczestniczyła co najmniej połowa ogólnej liczby uprawnionych do głosowania, chyba że statut stanowi inaczej. Zważywszy na: - ugruntowaną regułę wykładni, iż wyjątków nie należy interpretować rozszerzająco, - fakt, iż uregulowanie zamieszczone w art. 8³ ust.9 zd. 2 jest odstępstwem od ogólnej zasady wyrażonej w art. 8³ ust.8 ustawy, - ustawodawca nie zastrzegł w ust. 8 omawianego przepisu możliwości wprowadzania przez statut odmiennych uregulowań, przyjęć należy, iż możliwość unormowania w statucie spółdzielni mieszkaniowej większych lub mniejszych wymogów co do quorum odnosi się jedynie do głosowania przez walne zgromadzenie członków w w/w pięciu kategoriach spraw. Nie można przy tym tracić z pola widzenia, iż regulacja zamieszczona w art. 8³ ust.8 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych jest regulacją charakterystyczną dla tego rodzaju spółdzielni. Uchwały walnego zgromadzenia spółdzielni innych niż spółdzielnie mieszkaniowe podejmowane są w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania, chyba że ustawa lub statut stanowi inaczej (art. 41§2 ustawy prawo spółdzielcze). Ustanowienie przez ustawodawcę odmiennej reguły odnośnie spółdzielni mieszkaniowych (art. 8³ ust.8 ustawy) dodatkowo przemawia za przyjęciem, by normę tę traktować jako normę o charakterze imperatywnym, a przewidywane w ust.9 odstępstwa od owej reguły interpretować ściśle. Wymaga także odnotowania, iż poglądy komentatorów ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i ustawy prawo spółdzielcze co do charakteru norm zamieszczonych w art. 8³ ust. 8 i ust.9 zd. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych są zgodne. Mianowicie, A. S. wyraził pogląd, iż przepis art. 8³ ust.8 nie wymaga obecności co najmniej połowy członków walnego zgromadzenia, a odmienne postanowienia zamieszczone w statucie są nieważne i że jedynie w sprawach szczególnej wagi dla spółdzielni obowiązuje quorum, o ile statut nie stanowi inaczej. R. D. wskazał, iż statut spółdzielni może przewidywać wymóg quorum tylko w przedmiotowo wskazanych typach uchwał. E. K. określiła w/w przepisy jako ograniczające możliwość regulowania czy odmiennego regulowania normowanych nimi kwestii w statucie.

Dla poparcia swego żądania, powód powoływał się także na fakt wydania w analogicznej sprawie między tymi samymi stronami wyroku i związanie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę owym rozstrzygnięciem. Jak wskazano w części wstępnej uzasadnienia, wyrokiem z dnia 7 stycznia 2014 roku sygn. I ACa 1059/13 Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił wyrok tut. Sądu z dnia 30 czerwca 2011 roku w sprawie II C 904/11 i ustalił nieistnienie uchwały nr (...) walnego zgromadzenia członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. w sprawie wyboru do rady nadzorczej. Zgodnie z art. 365 kpc orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Owa moc wiążąca wyroku wydanego w sprawie I ACa 1059/13 Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyraża się w tym, że w każdym kolejnym postępowaniu, w którym zagadnienie prawomocnie rozstrzygnięte w tym wyroku stanowi kwestię wstępną (prejudycjalną), sąd jest zobowiązany uwzględnić w/w prawomocne orzeczenie w ramach podstawy orzekania o kolejnym żądaniu, bez dokonywania jego ponownej oceny – por. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 listopada 2013 roku sygn. I UK 290/13. Zagadnienie istnienia lub nieistnienia uchwały nr (...) walnego zgromadzenia członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 30 czerwca 2011 roku w sprawie wyboru do rady nadzorczej nie ma zaś charakteru jednej z przesłanek, o jakiej Sąd musi rozstrzygnąć przy rozpatrywaniu czy podjęta została uchwała nr(...) walnego zgromadzenia członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. z dnia 22 stycznia 2015 roku w sprawie wyników głosowania do rady nadzorczej spółdzielni. Dodatkowo zauważyć trzeba, iż stan związania prawomocnym orzeczeniem sądu co do zasady ograniczony jest tylko do rozstrzygnięcia zawartego w sentencji orzeczenia i nie obejmuje jego motywów i inny sąd związany jest ostatecznym rezultatem rozstrzygnięcia, a nie przesłankami które do niego doprowadziły, w tym poglądami prawnymi wyrażonymi w uzasadnieniu wyroku – por. wyrok Sądu Najwyższego z 8 czerwca 2005 roku V CK 702/04. Z tych przyczyn, przy rozstrzyganiu niniejszej sprawy Sąd nie uważał się za związany poglądem prawnym wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie I ACa 1059/13 co do następstw niedochowania wymogu 20% quorum przewidzianego w §63 ust.4 zd. 3 statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...).

Konkludując, Sąd uznał, iż postanowienie zamieszczone w §63 ust.4 zd. 3 statutu pozwanej spółdzielni jest nieważne z uwagi na jego sprzeczność z art. 8³ ust. 8 i ust. 9 zd. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Skoro więc

przy podejmowaniu uchwały w przedmiocie wyborów do rady nadzorczej nie obowiązywał wymóg obecności 20% uprawnionych do głosowania, a powód nie wskazywał na jakiegokolwiek inne uchybienia przy zwołaniu walnego zgromadzenia i głosowaniu, brak było podstaw do przyjęcia iż sporna uchwała jest uchwałą nieistniejącą. Skutkowało to oddaleniem powództwa, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc, zasądzając od powoda, jako strony przegrywającej sprawę, na rzecz pozwanej spółdzielni poniesione przez nią koszty procesu. Na koszty te składały się: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 360zł, ustalone na podstawie §8 ust.1 pkt 1 w zw. z §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17zł.

Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia kosztów procesu na rzecz interwenientów ubocznych. Zważywszy na niesamoistny charakter interwencji i wynik postępowania, podstawą orzekania o owych kosztach jest art. 107 zd. 3 kpc, stanowiący, iż sąd może przyznać interwenientowi koszty interwencji od przeciwnika obowiązane do zwrotu kosztów. Sąd podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z 1 czerwca 1965 roku w sprawie I PZ 34/65, iż kryterium przy ocenie uprawnień i obowiązków w zakresie kosztów w sytuacji opisanej w art. 107 kpc stanowi zasada słuszności. Uwzględniając to, iż aktywność obu interwenientów ograniczyła się do złożenia jednego pisma procesowego, w którym nie zostały powołane argumenty co do zasadności żądania pozwu ani wnioski dowodowe, zaś wniesienie interwencji było zbędne dla wyjaśnienia statusu interwenientów jako członków rady nadzorczej pozwanej spółdzielni wobec wcześniejszego zainicjowania postępowania w sprawie o sygnaturze II C 438/15, Sąd uznał, iż obciążenie powoda kosztami interwencji byłoby niesłuszne i wnioski interwenientów oddalił.